Vrijdag 28 April 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang No. 4193

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

MacArthur redt 100 Missionarissen.

Verpletterende bombardementen op de Europese Vesting.

Van het Oostfront weinig nieuws.

KRACHTIGER NOTA AAN ZWEDEN.

Men gelooft, dat Groot Brittannië een nieuwe krachtiger nota voorbereidt om aan Zweden te zenden in verband met de uitvoer van kogelkussens naar Duitsland, na Stockholms onbevredigend antwoord op de Noordamerikaanse en Britse protesten. Een gelijksoortig optreden wordt verwacht van Washington en Moskou. De Russen hebben reeds hun instemming doen blijken met de Geallieerde stappen om een der meest belangrijke bronnen van kogelkussens voor Hitler te stoppen (Londen, (AP) 27.4).

DE VESTING ENGELAND.

William Smith White seint uit Londen:

Groot Britannië is een ware vesting na middernacht wanneer de strenge bepalingen in werking treden, waarbij verboden wordt dat burgers het eiland verlaten om enige reden, tenzij van dringend nationaal belang.

Terwijl het Verenigde Koninkrijk — thans een grote militaire basis — geïsoleerd wordt zoals in geen honderden jaren, zijn de Duitsers aan de overzijde van het Kanaal bezig met gissingen ten **aanzien van de invasie.**

De militaire commentator van Radio-Parijs, Jean Paquis, opperde de enigszins hoopvolle mening, dat gelijktijdige Geallieerde offensieven in het Westen, Oosten en Zuiden onpractisch zullen zijn „vanwege het snel veranderde weer". Tegelijk verklaarde hij nadrukkelijk, dat Berlijn het betwijfelt dat de Geallieerden een inval van de Balkan uit Oost-Italië zullen wagen, hoewel nieuwe landingen in Italië zelf verwacht worden. Zo praten de nazies voort doch van Geallieerde zijde is er slechts zwijgzaamheid.

In Engeland, waar het verbod om te reizen in de kustgebieden reeds tot resultaat had, dat enkele treindiensten opgeheven werden en enkele treinverbindingen over lange afstand samengevoegd werden, zijn er kleine nieuwe voorboden van de komende storm.

Een opvoering buiten de stad van het nieuwe Londense toneelstuk „Een avond in Venetië" kon geen voortgang vinden omdat er gewoon geen vervoersgelegenheid bestond voor de decoraties. Britse leger-autoriteiten waarschuwden de voetbalclubs van Ulster, dat soldaten niet meer over de grens mogen om te spelen in wedstrijden tegen Eire in een competitie tussen de beide staten. Tot nu toe mochten de spelers Eire binnenkomen met toestemming van hun bevelvoerende officieren (Londen, (AP) 27.4).

MACKENZIE KING IN LONDEN.

Premier W. L. Mackenzie King van Canada is te Londen aangekomen voor de conferentie tussen de Premiers van het Imperium (Londen, (AP) 27.4).

NOORDAMERIKAANS PASTOOR NAAR RUSLAND.

Pater Stanislaus Orzemanski, Pastoor van de Kerk van Onze Lieve Vrouw van de H. Rozenkrans te Springfield, Massachusetts, is naar Rusland vertrokken op uitnodiging van de Sovjetregering. Hij is de tweede Noordamerikaanse Katholieke Priester, die binnen de Sovjet Unie zal komen sedert deze gevestigd **werd (Washington, (AP) 27.4).**

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

„Op 27 April vonden er geen belangrijke veranderingen plaats aan het front. Op 26 April ontwrichtten of vernielden onze troepen aan alle fronten 65 tanks. 22 Vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten of door het afweervuur." (Moskou, (AP) 27.4).

RUSSISCHE AANVAL IN HET NOORDEN?

Het „Aftonbladet" van Stockholm zeide in een bericht uit Helsinki, dat de Duitsers na twee weken vechten een poging van het Rode leger verijdeld hebben om door te breken in de Sallasector van Finland aan het verre Noordelijke front.

Volgens het bericht vonden de gevechten plaats in bittere weersomstandigheden en hielpen vele Duitse Stuka's in de verdediging. De Duitsers zouden een nieuwe Russische aanval aan dat front verwachten (Stockholm, (AP) 27.4).

Kapitein Don S. Gentile (rechts), een 23-jarige Noordamerikaanse vlieger van de 8e luchtmacht in Engeland, beschrijft aan Luitenant John Godfrey hoe hij 22 Duitse vliegtuigen in de lucht en 8 op de grond heeft vernield. De kruisen op zijn toestel, de Shangri-La, geven het aantal vliegtuigen te kennen, dat hij vernielde. De vorige week stortte Don Gentile met zijn vliegtuig neer op zijn basis, doch hij kwam er gelukkig heelhuids af. Thans is hem enige rust voorgeschreven.

MISSIONARISSEN GERED.

Honderd missionarissen, waaronder 40 nonnen zijn gered te Hollandia, Nederlands Nieuw Guinea, volgens een bekendmaking van Generaal MacArthur. „Het is met buitengewoon genoegen, dat ik de redding in de verrichtingen bij Hollandia kan melden van honderd buitenlandse **missionarissen, waaronder 40 nonnen", zeide MacArthur in een speciaal bulletin.** „Hiertoe behoren 13 Noordamerikanen, 7 Nederlanders, 3 Polen, 1 Australiër en 1 Tsjechoslowaak; de rest is Duitsers.

Zij waren oorspronkelijk gestationneerd langs de Noordkust van Nieuw Guinea.

De redding van deze Christelijke werkers schijnt een speciale weldaad van de Voorzienigheid". (Vooruitgeschoven Hoofdkwartier op Nieuw Guinea, (AP) 28.4).

CONFERENTIE TUSSEN MACARTHUR EN NIMITZ.

Het Geallieerde Hoofdkwartier te Pearl Harbor maakte bekend, dat Generaal MacArthur en Admiraal Nimitz „hun oorlogsplannen volkomen geïntegreerd hebben zodat een zo groot mogelijke gemeenschappelijke kracht tegen den vijand kan worden geoefend".

Volgens de bekendmaking hebben MacArthur en Nimitz onlangs geconfereerd met betrekking tot de „toekomstige verrichtingen van hun twee commando's in de Stille Oceaan".

Dit was hun eerste bijeenkomst van de oorlog. MacArthur is Opperbevelhebber in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, hetwelk omvat: Australië, Nieuw Guinea, de Bismarck Archipel en Nederlands Oost Indië. Nimitz is Opperbevelhebber van de Noordamerikaanse vloot in de Stille Oceaan en de strijdgebieden waartoe behoren het centrale deel van de Stille Oceaan en de eilandenroutes naar de Philippijnen en de kust van China. (Pearl Harbor, (AP) 27.4).

SUCCESSEN IN BIRMA.

Thoburn Wiant seint uit het Geallieerde Hoofdkwartier in Zuid-Oost Azië:

Terwijl de moeson-regens nog minder dan drie weken verwijderd zijn schijnen Generaal Stillwells Chinese en Noordamerikaanse strijdkrachten de ruggegraat van het Japanse verzet in Noord-Birma gebroken te hebben. In een opzienbarende opmars van 10 kilometer op Woensdag trokken Stillwells voetknechten en tanks door de wildernis in de Mogaung-vallei en namen zij het dorp Manpin op slechts 16 kilometer van Kamaing en niet meer dan 72 kilometer van Myitkyina, de voornaamste basis voor de vijandelijke verrichtingen ten Noorden van Mandalay.

De krijgstocht om de bevoorradingsroute over land van Brits Indië naar China te openen — Stillwells lievelingsplan — heeft zijn gemengde strijdmacht reeds meer dan 190 kilometer binnen Birma gebracht, bijna halverwege voor een aansluiting met de oude Birmaweg op een punt binnen China.

De vijandelijke tegen-invasie van Brits Indië schijnt intussen tot een hoogtepunt te komen in de 1800 meter hoge be... rondom Kohima. Het bericht, dat er een grote slag begonnen is wordt bijna elk uur verwacht. (Kandy, Ceylon, (AP) 27.4).

HET JAPANSE OFFENSIEF IN CHINA.

Clyde Farnsworth seint uit Kunming (China) in een vertraagd telegram van 24 April:

Chinese berichten deelden mede, dat de Japanners 18 divisies — grotendeels uit Mantsjoerije — hebben aangevoerd aan het Tsjengsjien-front in het Noorden van de provincie Honan en begonnen zijn met een grandioos plan om hun veroveringen in het Noorden en Zuiden van China per spoorlijn te verbinden met de 60.000 mantroepen die reeds in actie zijn. Berichten van de inlichtingendienst kwamen overeen met de Chinese, volgens welke ten minste een deel der aanvallende strijdkrachten uit Mantsjoerije kwam, hoewel misschien niet al de divisies die er gebruikt worden. Het feit dat Japan kans gezien heeft enkele keur-eenheden uit Mantsjoerije te halen wordt beschouwd als een teken, dat het geen vrees koestert ten aanzien van Ruslands bedoelingen.

Noordamerikaanse militairen, die de ontvouwing van de Japanse strategie nauwkeurig gadeslaan, geloven dat een succesrijke opmars langs de Canton-Hankow spoorlijn misschien de posities van de Noordamerikaanse luchtmacht in het Zuid-Oosten van China in gevaar zal brengen en eventueel wegvagen. Japans huidige plannen eisen misschien een grootse poging om zijn positie als continentale mogendheid te vestigen in voorbereiding van een laatste beslissende strijd en vele ingelichte Noordamerikanen verwachten, dat de aanstaande zomer de bloedigste zal zijn welke China ooit heeft meegemaakt (Kunming, (AP) 27.4).

Het nieuws van vandaag.

Honderd missionarissen, waaronder 40 nonnen, zijn van de groep der Japanners bevrijd bij Hollandia (Nederlands Nieuw Guinea), volgens een bekendmaking, welke door Generaal Douglas MacArthur „met buitengewoon genoegen" werd gedaan.

Er zijn 7 Nederlanders onder, maar de meesten zijn Duitsers. Het redden van de geestelijken is evenwel slechts een deel van de verrichtingen der Geallieerde strijdkrachten in dit gebied. De verovering van Hollandia is thans voltooid. Al de vliegvelden zijn bezet en bovendien wordt bekendgemaakt dat in het Australische deel thans ook Alexishafen is veroverd.

MacArthur, die ook Opperbevelhebber is over Nederlands Oost Indië, heeft onlangs een conferentie gehad met Admiraal Nimitz, Opperbevelhebber van de Noordamerikaanse vloot in de Stille Oceaan. Men zal nu meer in samenwerking optreden, hetgeen bereids geschiedt bij de invasie van Nederlands Nieuw Guinea.

Op Europa blijven de bommen neerregenen. Noordamerikaanse zware bommenwerpers hebben gisteren in twee groepen van 750 elk militaire doelen in Frankrijk aangevallen. Talrijke lichtere bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen steunden de enorme onderneming. In de afgelopen nacht trokken Britse bommenwerpers „in zeer grote sterkte" uit om aanvallen te doen op Frederikshaven in Duitsland, Montzen en Aunoye in Frankrijk. Mosquito's bombardeerden Stuttgart en er werden mijnen gelegd in de vijandelijke wateren. Hedenmorgen trekken weer zwermen van Geallieerde vliegtuigen over het Kanaal en een laat bericht zegt, dat o.a. het vliegveld Avord op 210 kilometer ten Zuiden van Parijs werd aangevallen.

Het slechte weer beperkte gisteren de luchtactiviteiten in het Middellandse Zeegebied tot een minimum. Op het land waren de patrouilles actief.

Van het Russisch front valt ook weinig te melden, hoewel de Roemenen en Duitsers blijven beweren, dat de Russen aan de benedenloop van de Dnjester aanvallen. De Russische luchtmacht bestookt nog steeds de schepen, die de troepen uit Sebastopol pogen te ontruimen.

Natuurlijk worden nog voorspellingen gedaan over de datum van de invasie. Een Deense commentator verwacht haar binnen de volgende twee weken en dan komt nog het ontstellende bericht uit Zweden, dat de Duitsers van plan zijn bij een inval in Nederland de Zuiderzee-dijken door te steken.

DE STRIJD OP NIEUW GUINEA.

Noordamerikaanse bommenwerpers stijgen reeds op van de Japanse vliegvelden te Hollandia binnen bereik van Palau en de Philippijnen als gevolg van de bliksemsnelle landingsoperaties in Nederlands Nieuw Guinea, welke Zaterdag jl door het 6e leger werden ondernomen. Gisteren zijn de landingsoperaties ten einde gekomen.

Bij Panikay werden de Japanners de wildernis ingedreven en op 640 kilometer verder naar het Zuid-Oosten werden de Japanners verdreven van het dorp Alexishafen door de Australiërs, een dag na de verovering van Madang, 16 kilometer ten Zuiden ervan. Er is een luchtbasis bij Alexishafen. Tussen de Noordamerikanen bij Hollandia en de Australiërs bij Alexishafen zien ongeveer 60.000 Japanners zich gesteld voor uitroeiing of de hongerdood. De vijandelijke tegenstand rondom Hollandia, op 1880 kilometer ten Zuid-Oosten van de Philippijnen en 1290 kilometer van de Japanse vlootbasis te Palau, is „opgehouden", volgens bekendmaking van MacArthur. „De gedemoraliseerde vijandelijke troepen vluchten in Zuidwestelijke richting het land in. De onderneming kan thans als voltooid worden beschouwd." (Geallieerd Hoofdkwartier op Nieuw Guinea, (AP) 28.4).

VERKLARINGEN VAN STIMSON.

De Noordamerikaanse Secretaris van Oorlog Henry Lewis Stimson zeide op een persconferentie, dat het voorbeeld voor toekomstige aanvallen is gegeven door de nieuwe landingen op de kust van Nieuw Guinea en de volledige samenwerking van de grond-, zee- en luchtstrijdkrachten. „Er zijn tekenen, dat de toekomstige sprongen zelfs groter kunnen zijn dan die wij tot nu toe gemaakt hebben", zeide hij.

Bij het bespreken van het lucht-offensief tegen Duitsland zeide hij, dat het opmerkelijk is, dat de Geallieerde numerieke verliezen minder zijn dan bij de vroegere aanvallen op Duits gebied hoewel de vliegtuigen die er aan deelnemen thans talrijker zijn.

Stimson zeide tot de verslaggevers, dat de luchtoperaties uit Italië tegen de centra in de Balkan in feite een volledige aansluiting vormen met Ruslands legers in het Zuiden.

De verliezen van het leger in de oorlog tot en met 15 April gaf hij als volgt op: Totaal: 148.425, waarvan 25.582 gedood werden, 60.166 gewond, 32.727 vermist en 29.950 officieel als krijgsgevangenen werden opgegeven. Van de gewonden zijn 33.077 weer in dienst (Washington, (AP) 27.4).

DE AANVAL OP KORÇULA.

Het communiqué uit Tito's Hoofdkwartier meldde het volgende over de landing op Korçula:

„In de nacht van 22 op 23 April landden eenheden van onze 26e divisie met steun van oorlogsschepen op het eiland Korçula. Na een gevecht, dat tien uren duurde werden de vijandelijke garnizoenen in het stadje Blato en verschillende andere kleinere plaatsen uitgeroeid. Het vijandelijk garnizoen op de berg Sveti legde de wapenen neer. 800 Vijandelijke officieren en manschappen werden gedood of gevangen genomen Onder de wapenen en het oorlogsmateriaal die veroverd werden bevonden zich vier howitzers, 160 zware mijnen en ander krijgstuig. De buit wordt nog geteld. In de gevechten om Korçula toonden onze voetsoldaten een grote heldenmoed. Ook de bombardiers en kanonniers vochten dapper. Eenheden van de marine zetten de strijd voort tegen de vijandelijke garnizoenen op andere eilanden" (Londen, (AP) 27.4).

WERELDLUCHTVAART-MAATSCHAPPIJ.

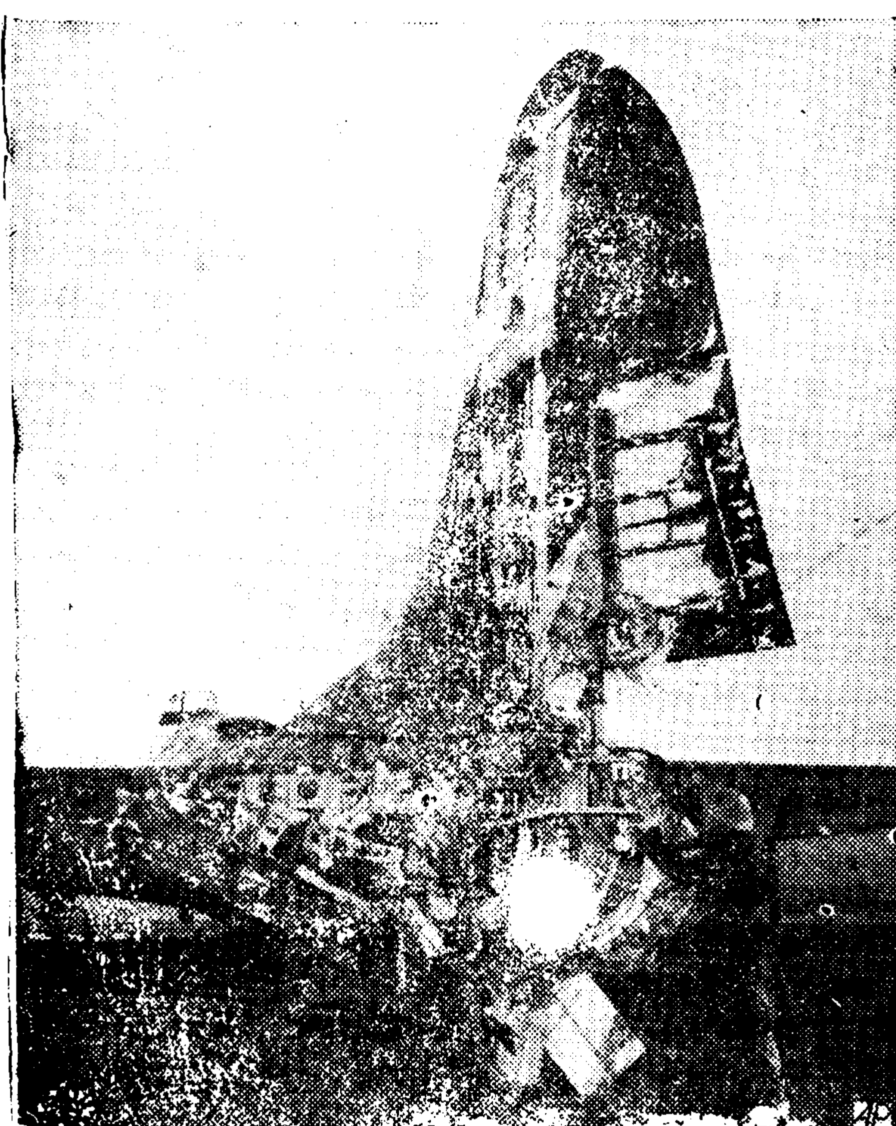
De Britse Labour Partij stelde voor om na de oorlog een internationale organisatie te scheppen, bekend als de „wereldluchtvaartmaatschappij", welke het toezicht zal hebben op de luchtlijnen, die de internationale grenzen overschrijden. In een boekje getiteld „Vleugels voor de Vrede" stelde de Partij voor, dat alle nationale luchtmachten worden afgeschaft ten gunste van een „supernationale" luchtmacht voor politie-werkzaamheden (Londen, (AP) 27.4).

HULL OVER „LA PRENSA".

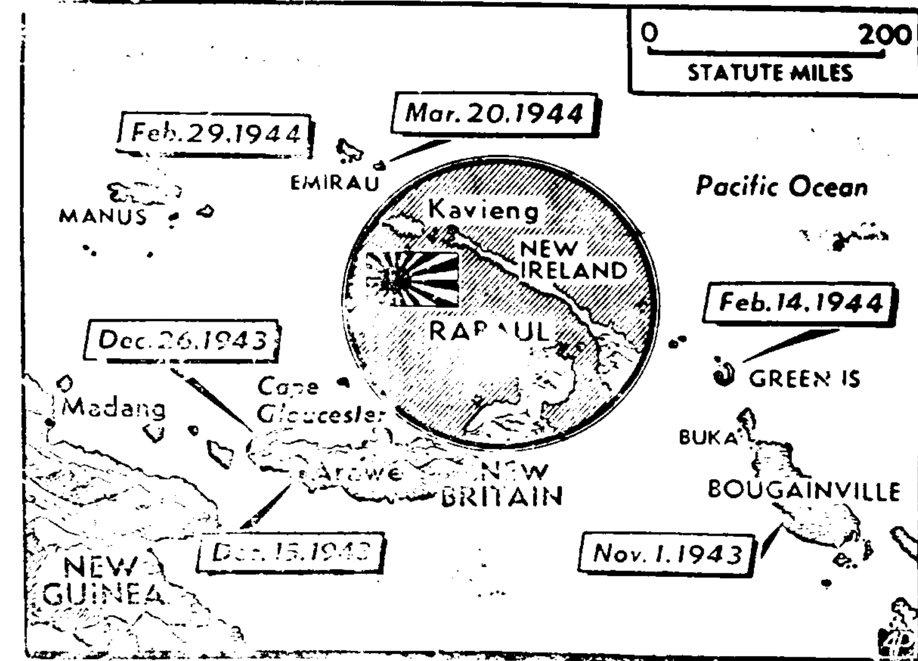
Op een persconferentie vroegen de verslaggevers aan Cordell Hull of hij enig commentaar te leveren had op de schorsing van het blad „La Prensa" in Buenos Aires door de Argentijnse regering. Hull antwoordde hierop, dat zijn ondervragers evenveel van de quaestie weten als hij en ook wat de gehele pers in Argentinië te verduren heeft (Washington, (AP) 27.4).

KNOX ZIEK.

Gemeld wordt, dat de Noordamerikaanse Secretaris van Marine Frank Knox, die reeds 70 jaar oud is, in zijn woning moet blijven, aangezien hij lijdt aan darmstoornissen gepaard met duizeligheid (Washington, (AP) 27.4).

Tweede Luitenant Frank E. Valesh maakte met dit Vliegend Fort een gewaagde landing op een hulp vliegveld in Engeland nadat de staart, met den kanonnier erin, boven Frankrijk aan stukken geschoten werd door het Duitse afweervuur. Helpers op het vliegveld stellen een onderzoek in naar de schade.

Binnen de cirkel zijn de Japanners in de Bismarck Archipel geïsoleerd. De verschillende data van de landingen in dit gebied worden op de kaart aangegeven. Ook Madang is nu veroverd.

Wat zij geloven en niet geloven.

In het vorige nummer van de „Nederlandse Kroniek" hebben wij enige woorden gewijd aan de door de Hervormde Kerk in Nederland verspreide Geloofsbelijdenis, waarin niet alleen grondwaarheden van het Christelijk Geloof opnieuw beleden en bevestigd worden, maar waarin bovendien het Christelijk standpunt met alle nadruk wordt herhaald tegenover het verfoeilijk en godslasterend afgodendom der Teutoonse indringers.

Onder de titel „Wat wij geloven, en wat wij niet geloven" is deze door alle Hervormde predikanten ondertekende belijdenis onder de lidmaten der Kerk verspreid. Wat zij niet geloven, omdat zij het niet geloven kunnen, niet geloven mogen en niet geloven willen, is als uiting van verzet tegen het geestelijk bederf dat de Duitsers als vernietigingswapen pogen te gebruiken, kenmerkender dan wat zij, als Protestantse Christenen wel geloven. Het zijn vooral deze punten, waarop wij in de samenvatting, waartoe wij ons helaas beperken moeten, de nadruk zullen leggen.

Nadat als eerste geloofspunt beleden is dat „God, Zijn heilige wil en Zijn barmhartige Liefde slechts gekend kunnen worden door Jezus Christus", wordt, als onvermijdelijk uitvloeisel daarvan, verklaard: „Wij geloven dus niet, maar verwerpen als een noodlottige dwaling, dat ware kennis van God, van Zijn wil en oogmerken, mogelijk is buiten Zijn openbaring door Jezus Christus om. Wij geloven niet dat de God, Dien wij belijden, gekend kan worden door de natuur, de geschiedenis (zoals de hedendaagse wereldgebeurtenissen) of zelfs door de stem van ons geweten. Wij geloven niet dat de stem van het ras de stem van God is... Alleen in de stem van den Goeden Herder herkennen wij de stem van God".

Het tweede punt van geloof en niet-geloof haalden wij aan in ons vorig nummer. In het derde artikel, waarin bevestigd wordt dat God het mensdom hier op aarde plaats en tijd geeft opdat het de openbaring Zijner barmhartigheid zal ontvangen en ondervinden, wordt als een noodlottige dwaling verworpen dat „succes in dit leven eenzelvig is met Gods zegen".

Beleden wordt in het vierde artikel dat God „het volk van Israel uitverkoren heeft om Zijn openbaring te ontvangen, waarvan het de bewaarder was tot de komst van Jezus den Messias, uit dat volk geboren om, gehoorzaam aan Hem, Zijn Tegenwoordigheid aan de wereld te verkondigen. „Derhalve wordt ook geloofd dat „hij die vijandig staat tegenover Israel zich keert tegen den God van Israel. „Erkend wordt dat Israel ongehoorzaam was en het wonder zijner missie verzaakte toen het Jezus aan het Kruis sloeg, maar „in deze zaak tussen God en Israel mag niemand zich aanmatigen eigenmachtig in te grijpen. Allen die niet uit Israel zijn, moeten in Israel het teken zien van de vrijheid van de Goddelijke keuze en van de algemene ongehoorzaamheid van het mensdom aan Gods geboden". Herinnerd wordt aan het woord van den Apostel: „Als de menigte der heidenen is omgekomen, zal heel Israel gered worden. Bijgevolg — aldus wordt het vierde artikel besloten — „beschouwen wij anti-Semietisme als iets veel ernstigers dan een onmenselijke ras-ideologie. Wij beschouwen het als een der verstokste en dodelijkste vormen van opstandigheid tegen den heiligen en barmhartigen God wiens Naam wij belijden".

Beleden wordt in het vijfde artikel het geloof in den Verlosser, Die „onze Heer is, maar niet alleen de onze, doch Heer over alle naties, want aan Hem is macht gegeven over hemel en aarde. Hij zal eenmaal komen om alle mensen te oordelen naar Zijn Evangelie". Bijgevolg wordt als „zondige afgoderij, welke de afschuwelijkste tyrannie tengevolge heeft", verworpen dat „iets of iemand in algehele zin „Heer" over ons kan zijn of een algehele macht over ons kan oefenen. Met lichaam en ziel, dus in ons geheel, zijn wij Gods Eigendom". Bovendien wordt niet geloofd dat „de souvereiniteit van onzen rechtmatigen Heer zich slechts uitstrekt over onze zielen, zodat enige andere (zij het die van Staat, volk of leider) onbeperkt gezag over onze lichamen kan opeisen. Gehoorzaamheid aan onzen Zaligmaker gaat vóór elke andere gehoorzaamheid..."

God de Vader en de Zoon stortten den Heiligen Geest over het mensdom in den vlees uit, waardoor „wij van ongeloof tot geloof gebracht, met Christus verenigd en in onze geloofstrouw gesterkt zijn...... Zonder dezen Geest, den Geest, van Christus zijn wij onbekwaam tot het goede, en steeds geneigd tegen God en Zijn Woord in opstand te komen". Geen behoud kan dus verkregen worden buiten den Heiligen Geest om, en het is een noodlottige dwaling te geloven dat een nieuwe geest waarlijk geboren kan worden in een volk zonder de werking van den Heiligen Geest. „Wij geloven niet dat het gepast is te spreken van een „wedergeboorte" van het Nederlandse volk met betrekking tot de invoering ener nieuwe ideologie, welke ons slechts van den Heiligen Geest kan afleiden..."

In artikel VII wordt beleden dat, „daar Jezus Christus Zijn Kerk vormt uit alle mensen om door het preken van het Evangelie van Hem te getuigen" niemand ter wereld, „wie hij ook zijn moge, het recht heeft perken te stellen aan de vrijheid van het preken van het Evangelie, of aan de vrijheid eraan gehoorzaam te zijn", en verworpen wordt dus als een hoogst schadelijk wanbegrip dat „iets of iemand in de weg der Kerk zou mogen staan indien deze vergeving voor allen preekt en bovenal gehoorzaamheid aan Christus eist".

Daar geloof beleden wordt in Gods recht over ons en de genade, die Hij bereid is ons te schenken —op de eerste plaats in het Sacrament van de Doop — wordt verworpen dat iemand enig recht zou kunnen doen gelden op iemand vóór diens minderjarigheid...... „Bijgevolg geloven wij dat politieke organisaties of partijen, die kinderen dwingen in haar ideologische propaganda, ingrijpen in het uitsluitend prerogatief van God..."

In Artikel X wordt betuigd, dat „het mensdom geschapen is van enen bloede", maar dat door het oordeel over de aanmatiging van den mens de eenheid van het menselijk ras uiteengevallen is in velerlei naties, die, ofschoon zij samenhoren, van elkaar vervreemd zijn (Genesis 11).... Wij behoren tot een volk waarmede wij verenigd zijn door betrekkingen van afstamming, taal, beschaving en een gemeenschappelijke geschiedenis. Deze zegen mochten wij ontvangen als een gave van Gods goedheid, en het lag niet in Gods bestek ons eenzaam, onbeschermd en geschuwd in deze wereld te laten." Derhalve wordt als een van de ergste dwalingen van deze tijd verworpen, dat „ieder volk of nationale groep of ras een bizondere Godsgedachte vertegenwoordigt en dat in elk hunner de geest van Jezus een andere vorm aanneemt. Wij verwerpen als een anti-Christelijke leer dat alles ondergeschikt moet zijn aan het welzijn van het volk, en wanneer geleerd wordt, dat de belangen van de Staat bepalen wat goed of kwaad is, dan beschouwen wij dit als een vernietiging van rechtvaardigheid en als de wettiging van alle onrecht, en dus als een algehele omzetting van Gods wil, toen Hij ons de mogelijkheid schonk te leven in een ras-nationale gemeenschap."

Geloofd wordt, dat God de Staat de missie verleend heeft de orde in het nationale leven te handhaven; recht te handhaven en de wet te beschermen, en dat hij gehoorzaamheid van zijn burgers vergen kan in al wat goed en rechtvaardig is. Maar ook de Staat is onderworpen aan den Heer van alle dingen, Jezus Christus, door Wien hij regeert. „Wij geloven voorts, dat de Staat Hem verantwoording schuldig is, en dat dus in zekere gevallen gehoorzaamheid aan Christus den individuelen burger de verplichting kan opleggen ongehoorzaam te zijn aan de Staat. Want men moet God gehoorzamen vóór den mens."

Als een dodelijke dwaling wordt dus verworpen — een dwaling, die velen zo licht van Jezus Christus vervreemden kan — dat de Staat ooit absoluut gezag over den burger zou kunnen oefenen."

En verder: „Ongehoorzaamheid aan de Staat in daden, die door God verboden zijn, is een verheerlijking Gods. Wien wij gehoorzaamheid boven alle anderen verschuldigd zijn. Dan moet de Christen bereid zijn te lijden ter wille van het Evangelie."

Beleden wordt in Artikel XII, dat Gods Koninkrijk verbeid wordt; een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar rechtvaardigheid huist. Dit Koninkrijk is gekomen in Jezus Christus, maar is voor ons verborgen, en zal, eerst geopenbaard worden als Hij terugkeert in glorie om te oordelen over de levenden en de doden. Wij geloven dat gedurende dit korte aardse bestaan de gevolgen van dit vooruitzicht aanvaard moeten worden door dagelijks naar het goede te streven, waarnaar wij uitzien in het komende Koninkrijk Gods. Want onze Heer Jezus heeft gezegd: „Zoekt eerst het Koninkrijk en al het overige zal u geschonken worden."

„Wij geloven dus niet, dat enig ander Rijk ons zal tegenhouden op de weg naar het eeuwige Koninkrijk of in ons streven naar rechtvaardigheid en gehoorzaamheid aan God. Wij verwerpen als een noodlottig wanbegrip dat het Koninkrijk Gods slechts ziel en eeuwigheid betreft, en dat enige andere macht recht op ons kan doen gelden voor de duur van dit aardse leven. Want hoe zullen wij eenmaal voor Christus' rechterstoel een rechtvaardiging verwachten, die wij hier op aarde niet gezocht hebben?"

J. H. Boas.

Cuba, Laurentia Fingal, Heloise Olivieira, Gumercinda Thijsen, Johanna Tremon, Imaculata Tromp.

AFSCHEID VAN STONE.

Vanmorgen werd door het Palestina Opbouw Fonds alhier een noenmaal ten afscheid aangeboden aan Elihu D. Stone, die hier enige lezingen heeft gehouden ter propaganda van het Zionisme. Rabbijn Cardozo, die hierbij allereerst het woord voerde, dankte den Heer Stone en zeide te hopen, dat hij binnen afzienbare tijd nogmaals naar Curaçao zou komen. De Heer Stone zeide dank voor de hulp en medewerking op Curaçao ondervonden.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: J. S. Schouwé, agent der burgerpolitie 1e klasse alhier, 14 dagen vrijstelling van dienst, ingang 18 Juni 1944; A. Sprock, telegrafist bij de Landsradio- en Telefoondienst alhier, 6 weken buitengewoon buitenlands verlof, met vergunning dit verlof in Venezuela door te brengen; P. H. J. Breusers, commies ten Postkantore alhier, 6 weken buitengewoon buitenlands verlof en in aansluiting daarop 2 weken vrijstelling van dienst, met vergunning dit verlof en deze vrijstelling van dienst in Colombia door te brengen, ingang 19 Juni 1944; C. A. Kroon, kommies der belastingen 2e klasse, alhier, 2 weken vrijstelling van dienst en in aansluiting daarop 5 maanden binnenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst, met vergunning om dit verlof geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen, ingang 17 Juni 1944; G. J. Ferguson, Griffier der Staten van Curaçao, 6 maanden buitenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst, met vergunning dit verlof in de Verenigde Staten van Noord-Amerika door te brengen, ingang 25 April 1944.

Werkzaamstelling: Mejuffrouw J. J. Limon, bij de Postcensuur op Aruba; Mejuffrouw C. R. N. Monsanto, op het Bureau voor Crisiszaken, alhier.

Bevordering: M. E. Beeldstroo, G. van Schaik en Ch. E. L. Molly, brigadiers bij het Corps Militaire Politietroepen, tot sergeant bij het Corps Militaire Politietroepen; Mr. E. Cohen Henriquez tijdelijk adjunct-commies ter Gouvernements-Secretarie, tot tijdelijk commies.

In activiteit hersteld: Ds. C. Th. Steenstra, Predikant bij de Protestantse Gemeente te Emmastad op Curaçao.

Eervol ontheven: Mr. J. J. A. Ellis, commies ten Parkette van den Procureur-Generaal alhier, substituut-officier van Justitie bij het Gerecht in Eerste Aanleg op het eiland Curaçao, uit laatstgenoemde functie.

Benoeming: Mr. J. J. A. Ellis, commies ten Parkette van den Procureur-Generaal alhier, tot Advocaat-Generaal bij het Hof van Justitie in Curaçao; B. E. Hart, A. S. Margaritha, en E. M. Sluis, tot tijdelijk hulpkommies der belastingen, met standplaats San Nicolas op Aruba; A. F. van Trikt tot tijdelijk agent der burgerpolitie op Aruba; W. U. Curiel, tijdelijk klerk ten kantore van den Districtsmeester van het 2e district alhier, tot hulpambtenaar van de Burgerlijke Stand op Aruba.

Overplaatsing: Mejuffrouw E. M. A. Douglas, tijdelijk gouvernements-vroedvrouw tevens verpleegster op Saba naar St. Eustatius; Mejuffrouw Th. L. Sprang, tijdelijk gouvernements-vroedvrouw tevens verpleegster op St. Eustatius naar Saba; F. A. Da Costa, assistent-landbouwkundige van St. Eustatius naar St. Maarten, N.G.

Waarneming: W. G. de Haseth, commies ten Parkette van den Procureur-Generaal alhier, is belast met de waarneming van de functie van Substituut-Officier van Justitie bij het Gerecht in Eerste Aanleg, zittingsplaats Curaçao.

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. Gronemeijer.

CURAÇAO

HOOGEVEEN TERUG.

Mr. H. J. M. Hoogeveen, administrateur van financiën, is Woensdag teruggekeerd te Willemstad. Zoals men weet is zijn voorgenomen reis naar Londen mislukt door de sluiting van de Britse grenzen, ook voor de Bondgenoten (min drie grote).

GESLAAGD.

Departement van onderwijs en volksontwikkeling.

Examen voor Kweekeling met zelfstandige onderwijsbevoegdheid voor lagere scholen (bedoeld in artikel 16 sub 2a der Onderwijsverordening 1935 P.B. No. 43, No. 1).

Geslaagd op 14 April 1944 op Curaçao: Wilfried Antonio Agustin. Geslaagd op 22 April 1944 op Aruba: Walter Eric Williams.

Examen voor Kweekeling zonder zelfstandige onderwijsbevoegdheid (bedoeld in artikel 15 sub c der Onderwijsverordening 1935, P.B. No. 43).

Geslaagd op 22 April 1944 op Aruba: de dames: Bernadette de

FILM

Mashenka (Cinelandia) is een verandering van spijs, die eten door. Na al de anti-nazie films van de Verenigde Staten, die alle op hetzelfde thema borduren, draait er thans een anti-nazie film van Russisch makelij. Een compliment aan de leiding van Cinelandia, die erin geslaagd is naast deze film nog een kortere voor-film 'Vanka' eveneens van de Mosfilm-fabriek te Moskou hier te doen draaien, alsmede een korte documentatie van de Russische wijze van oorlogvoeren. Al met al is het een Russische avond in Cinelandia en een die velen niet dan met genoegen zullen medemaken.

Waarin de Russische hoofdfilm zich onderscheidt van haar Noordamerikaanse zusters is dat de spelers en speelsters hier veel meer op werkelijke mensen uit het echte leven gelijken, dan in de veelal te zeer opgeschroefde Noordamerikaanse producten. Het meisje Valentina Karavajeva dat de hoofdrol Masjenka speelt is inderdaad iets buitengewoons.

De film wordt in het Russische gesproken, maar de bijschriften zijn in het Engels.

Bezoek van de Prinses. Een aardig filmpje betreffende het bezoek van Hare Koninklijke Hoogheid de Prinses draait dezer dagen in de verschillende bioscopen, waarvoor naar de advertenties verwezen zij.

ARUBA

POLITIE-BERICHTEN.

Tot beider genoegen.

Een tweetal personen, die met stenen over de openbare weg gooiden namen bij nadering van een politiepatrouille de vlucht. Na een korte achtervolging werden zij echter ingehaald en procesverbaal tegen hen opgemaakt.

Een watervrachtwagen bestuurd door T. reed tegen een deur van de garage van I.C. welke deur licht werd beschadigd. De schade is tot beider genoegen onmiddellijk geregeld, en betaald.

Een vechtpartij werd gestopt bij een restaurant in de B. v. d. Veen Zeppenfeldstraat tussen een vijftal zeelieden. De deelnemers zijn allen naar hun schip gezonden.

In de U.S.O. Club woedde een schoorsteenbrand. Door de politie met een schuimblusapparaat geblust.

In de loop van de avond hadden een aantal vechtpartijen plaats, veelal tussen Noorse zeelieden. In verband hiermede en ter voorkoming van verdere ongeregeldheden zijn een aantal café's vroegtijdig gesloten.

Een lichte aanrijding vond plaats tussen luxe auto A-11, bestuurd door B, en een pick-up A-1969 bestuurd door V.G., waarbij de luxe auto lichte schade bekwam. De politie heeft de zaak in onderzoek.

Een vechtpartij werd gestopt door de politie tussen Noordamerikaanse zeelieden en matrozen. Een der zeelieden die zich niet rustig wilde gedragen is naar zijn schip gezonden en voor de loop van de avond het passagieren ontzegd.

Te Sta. Cruz had Zaterdag, 15 April een echtelijke twist met dodelijke afloop plaats. De schutter E.D.F. die reeds enige tijd met zijn vrouw M.W. in onmin leefde, bracht haar enige steken met een mes toe tengevolge waarvan zij nagenoeg onmiddellijk overleed.

Knox overleden.

Op een persconferentie in Rio de Janeiro op 15 April jl. lacht President Getulio Vargas van Brazilië (links), terwijl hij praat met J. O. Brigio Jr., nestor van de plaatselijke journalisten. In een toespraak bij de inwijding van nieuwe installeringen in het gebouw van de Braziliaanse Persvereniging zeide President Vargas, dat de Brazilianen na de oorlog hun eigen democratische regering zullen mogen kiezen.

HET CARAIBISCH LABORATORIUM—VII.

Suiker is niet langer West-Indië's rijkdom.

De Westindische Eilanden, aan zich zelf overgelaten, kunnen geen juiste levensstandaard ophouden.

Klimaat en slecht volksvoedsel oorzaak van gebrek aan arbeidslust

door

JOSEPH M. JONES.

EN NADAT DE NOORDAMERIKANEN WEGGAAN?

Wat zal er gebeuren als deze eilanden tot het normale leven terugkeren met grote werkloosheid of lage lonen, nadat de bases voltooid zijn?

In de eerste plaats heeft men zich niet zo veel bemoeid met de bestaande bedrijvigheid, als men algemeen veronderstelt, behalve misschien op Trinidad. Het juiste antwoord is echter dat er waarschijnlijk geen terugkeer tot het normale leven zijn zal in West-Indië. Want de Engelse en Noordamerikaanse regeringen waren zelfs al vóór 1941 tot de conclusie gekomen, dat deze eilanden, aan zich zelf overgelaten, geen juiste levensstandaard kunnen ophouden, en dat het economische grondprobleem in de Westindische eilanden onoplosbaar is zonder voortdurende hulp van buiten af. D.w.z. onoplosbaar als de levensstandaard die bij benadering gelijkt op die, welke verlichte Engelsen en Noordamerikanen gewenst achten, op deze eilanden wordt ingesteld en behouden.

Men spreekt buiten het Caraïbische gebied sentimenteel over het economische probleem op de Westindische eilanden. Men spreekt veel over suikerbaronnen, winsten door suikercorporaties gemaakt, exploitatie door niet ter plaatse wonende eigenaren, en het hebben van landmonopolie door suikerplantages, onafscheidelijk vermengd met critiek op de heersende macht en het ageren voor grotere politieke onafhankelijkheid. Maar de voornaamste economische feiten betreffende deze eilanden zijn koud en onsentimenteel: de eilanden in het Caraïbische gebied zijn arm aan natuurlijke en, onder de tegenwoordige omstandigheden, menselijke hulpmiddelen en zijn niet in staat om een levensstandaard, die tegenwoordig in rijker begiftigde landen als behoorlijk wordt beschouwd, op te houden.

De eigenhulpbronnen in de tegenwoordige tijd niet zoveel meer waard.

Wat zijn de voornaamste hulpbronnen op de eilanden in het Caraïbische gebied? Gelijkmatig tropisch en subtropisch klimaat en overvloedige arbeidskrachten. Dit waren in de 18e en het grootste deel van de 19e eeuw inderdaad krachtige en nuttige hulpbronnen, en werden door de gehele wereld op hoge prijs gesteld, want ze brachten suiker voort. Maar zij zijn niet langer zo veel waard. In de gehele wereld is er van suiker een hopeloze overproductie. Gedurende tientallen jaren is suiker een vaststaand iets in West-Indië geweest, alleen omdat het ondersteund werd **door de beschermde, met subsidies werkende markt in het moederland**, en door wereld-suikerovereenkomsten, die nieuwkomers buitensloot. **Maar Java kan goedkoper verkopen dan alle landen die tegenwoordige suiker uitvoeren, de Philippijnen en West-Indië inbegrepen.** En de na-oorlogse periode vormt een nog ernstiger bedreiging. Brits Indië, de grootste suikerproducent van de wereld, belooft de wereldmarkt op grote schaal binnen te dringen en volgens de suikerexperts zal Brits Indië in staat zijn zelfs **goedkoper te leveren** dan Java.

In het kort, de hulpmiddelen van West-Indië zijn er op gericht geweest het meest nuttige effect te geven in de suikerproductie. (Niemand heeft ooit plannen gemaakt voor een voordeliger oogst, waarop men zou kunnen overgaan). En toch kunnen zij geen behoorlijke opbrengst voor de suiker krijgen in de concurrentie met de Aziatische rietsuiker en de beschermde continentale bietsuiker, zonder directe of indirecte **subsidie.**

Een middel om de suiker in de tropen te helpen is natuurlijk de tarieven en subsidies van de dure bietsuiker in de Verenigde Staten en op het vasteland van Europa te verwijderen, maar het is niet waarschijnlijk, dat dit zal gebeuren. Westindiërs dringen sterk aan op een Caraïbische conferentie, of bij voorkeur een wereld-conferentie, om de suikersituatie te verbeteren.

Maar een wereld-suikerconferentie kan het lot van suikerproducerende volken alleen maar verbeteren door de productie te beperken of de consumptie te subsidiëren of door beide maatregelen tezamen. En dit betekent zekere standaarden in zekere suikerproducerende gebieden te steunen door hulp van **buitenaf.**

De neger werkt minder.

Is een arbeiderssurplus een voordeel wanneer men te doen heeft met onvoldoende hulpbronnen? En hoe staat het met de qualiteit van de arbeiders die in een tropisch klimaat wonen met onvoldoende voeding en een gebrekkige opvoeding? Als gevolg van een enerverend klimaat en gebrek aan geschikt voedsel werken de zwarten natuurlijk minder. Onder deze omstandigheden houden zij meer van niets doen dan van geld, en het is een sociaal en economisch feit van grote betekenis in West-Indië, dat de zwarte arbeiders over het geheel niet langer werken dan nodig is om in hun noodzakelijkste behoeften voor een enkele week te voorzien, en dan ophouden.

Geschikt voedsel is nodig.

Dit probleem kan gedeeltelijk, maar niet geheel, worden opgelost door voeding: maar hier is een economische vicieuze **cirkel in beweging en geschikt voedsel en opvoeding moeten**, indien zij op de eilanden te verkrijgen zullen zijn, van buiten ingebracht worden. [1]

En wat betreffende de vreemde suikerbaronnen en hun winsten, die het land en de opbrengst daarvan monopoliseren? Er is juist genoeg waarheid in **deze** factoren om het ware probleem onzichtbaar **te maken. Het zou** zo iets eenvoudigs zijn om het economische probleem van deze eilanden op te lossen door „**het land aan het volk te geven**". **Maar er is geen verantwoordelijke politieke leider in West-Indië** zo onbezonnen om nu voor te stellen dat dit het uiteindelijke antwoord op de economische problemen van de eilanden **is. Want** in West-Indië weten de leiders dat, ofschoon enige suikerplantages in sommige jaren **reusachtige** winsten maken, deze winsten grotendeels het resultaat zijn van grote doelmatigheid op uitgebreide schaal toegepast en gemechaniseerde productie en zij zijn sinds lange tijd niet meer opgewonden over het vooruitzicht de grote plantages te verdelen en onwetende boeren zonder bezittingen op kleine huurboerderijen te installeren om suiker- of voedselproducten te verbouwen. De Verenigde Staten hebben grote sommen gelds op Puerto Rico uitgegeven en vele jaren verknoeid met te leren, dat het eiland tot ondergang gedoemd was, indien het **afhankelijk werd van** huurboerderijen; dat de buitensporige winsten van de „suikerbaronnen", zelfs wanneer zij onder de arbeiders verdeeld werden, hun lonen en levensstandaard slechts een **klein beetje en** onvoldoende zouden verhogen, en dat je geen geschikte boer uit een onwetenden landarbeider kan maken alleen door hem land te geven. Op de eilanden zelf waar het probleem hoe genoeg te eten te krijgen het ware probleem is, hoort men meer over het juist en volledig productief maken van het land dan over boereneigendommen en meer van spijt over het niet voldoende produceren van het land, dan over de grote bezittingen van absente eigenaren.

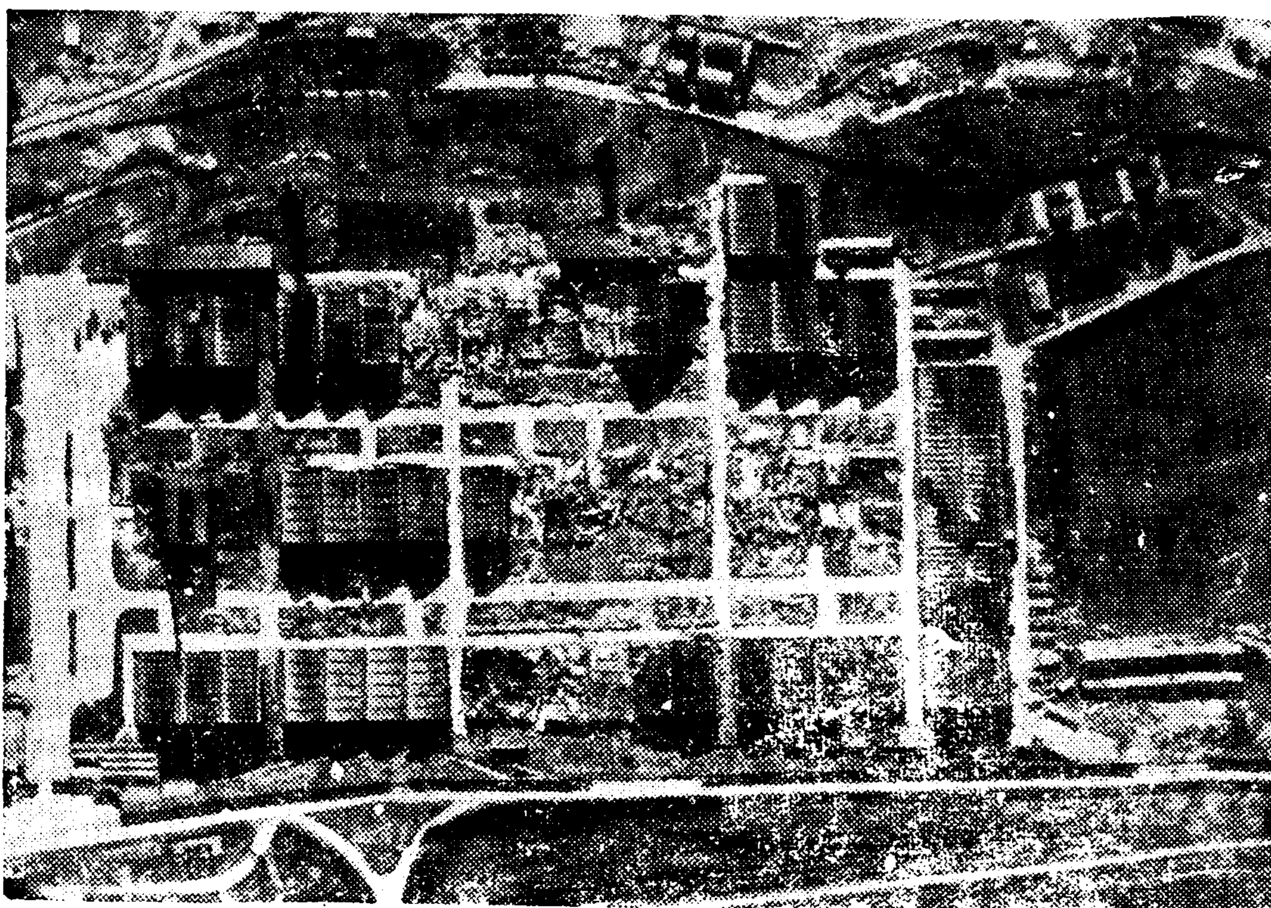
[1] In dit verband zij verwezen naar de artikelen over **de voedingswaarde van het Curaçaose volksvoedsel** (van B.H.J. Hofstee en Frans Vreugdenhil) in Dagblad Amigoe di Curaçao van 19 en 21 April 1944. — Redactie.

Hoge bloeddruk doodt mannen en vrouwen.

Twee keer zooveel vrouwen als mannen lijden aan hooge bloeddruk, die een geheimzinnige last is, die de oorzaak is van vele hartkwalen en later zelfs van harverlammingen. De gewone symptomen van hooge bloeddruk zijn: zenuwachtigheid, zware hoofdpijnen, zwaar in het hoofd, duizeligheid, korte ademhaling, hartkloppingen, slapeloosheid, slapheid, opgewondenheid, vrees en zorgen.

Indien u een van deze symptomen bemerkt, laat dan geen dag voorbij gaan zonder behandelingen, want uw leven mocht in gevaar verkeeren.

HYNOX, een nieuwe medische ontdekking, vermindert de hooge bloeddruk en doet U veel jonger en gezonderd uitzien binnen een paar dagen.

Dit is een luchtfoto van de Gnome-Thone fabrieken voor vliegtuigmotoren te Limoges in Frankrijk na een aanval van de R.A.F.

WERELDNIEUWS.

DE INVASIE IN AANTOCHT.

De massa's Geallieerde invasie-schepen, die zich verzamelen in de Westelijke havens van Engeland werden in de afgelopen nacht door Duitse bommenwerpers aangevallen volgens berichten uit Berlijn via Stockholm. De nazies en neutralen gaan intussen voort met de gissingen waarmede zij enkele weken geleden begonnen.

Een Zweedse militaire commentator zeide, dat de invasie minder dan twee weken ver is en Berlijnse berichten zeiden, dat grote aantallen Geallieerde schepen samengetrokken worden in de Kanaalhavens van Zuid-Oost Engeland alsook West-Engeland.

Aneta zeide, dat de Duitsers in Nederland voorbereidingen treffen om de grote dijken door te steken, welke de ingang tot de Zuiderzee beschermen, zodat een reusachtig gebied onder water zal worden gezet, waaronder de bevolkte steden Rotterdam en Amsterdam. Twee Zweden, die uit Denemarken komen nadat de Duitsers het verkeer tussen de twee landen beperkten, zeiden, dat de Denen eerst dachten, dat de Duisers een inval deden in Zweden toen de drastische maatregelen getroffen werden. De beperkingen worden echter geleidelijk verslapt en het postverkeer tussen Zweden en Denemarken is weer hervat. (Londen, (AP) 28.4).

AANVAL VAN DUITSE TORPEDOBOTEN.

De radio van Berlijn beweerde, dat Duitse motortorpedoboten in de afgelopen nacht een Brits convooi langs de Engelse Zuidkust hebben aangevallen en 3 schepen in de grond hebben geboord met een totale scheepsruimte van 6400 ton. Bovendien werd een Britse torpedojager getorpedeerd. De radio beweerde, dat de torpedojager vermoedelijk tot zinken kwam. Van Britse zijde kwam geen bekendmaking over een dergelijke botsing. (Londen, (AP) 28.4).

NACHTELIJKE BOMBARDEMENTEN.

Als volgt luidt een communiqué van het Britse Ministerie van Luchtvaart: „In de afgelopen nacht trokken de vliegtuigen van het Bommenwerpercommando in zeer grote sterkte uit. Het hoofddoel was Frederikshaven aan de kusten van het Meer van Constanza. Het weer was helder boven het doel en de eerste rapporten geven te kennen, dat het bombardement goed geconcentreerd was. Er werden ook hevige aanvallen gedaan op de rangeerterreinen te Montzen in België en Aulnoye in Frankrijk. Mosquito's bombardeerden Stuttgart en er werden mijnen gelegd in de vijandelijke wateren. In de loop van deze verrichtingen werden op zijn minst 4 vijandelijke gevechtsvliegtuigen neergeschoten. 36 Onzer vliegtuigen worden vermist." (Londen, (AP) 28.4).

DE NOORDAMERIKAANSE PRODUCTIE.

Bij een succes van de Europese invasie zou één-derde van de Noordamerikaanse oorlogsproductie kunnen worden omgezet voor het maken van burgerlijke goederen.

En als Japan nog de enige overgebleven vijand is kan 35% van de capaciteit, welke thans aangewend wordt voor oorlogswerk, beschikbaar komen voor vredeswerk.

Dit werd verklaard door Charles E. Wilson, Vice-President van de Noordamerikaanse Oorlogs Productieraad. (Washington, (AP) 28.4).

VOOR ZUID - FRANKRIJK.

De radio van Brazzaville deelde mede, dat het Franse Comité voor de Nationale Bevrijding Generaal Gabriel Cochet benoemd heeft tot militair afgevaardigde van de regering voor het krijgsgebied in Zuid-Frankrijk (New York, (AP) 27.4).

Laatste Nieuws.

— **Noordamerikaanse** Marauders hebben hedenmorgen het vliegveld Avord op 210 kilometer ten Zuiden van Parijs aangevallen op de veertiende dag van de lucht-invasie waarbij reeds 65.000 ton aan springstoffen is geworpen op Europa sedert 15 April.

— **De radio** van Parijs zeide, dat het gebied om de hoofdstad heden eveneens aangevallen werd. Binnen de laatste 24 uren hebben meer dan 5000 Geallieerde vliegtuigen aanvallen gedaan op Europa en daarbij ongeveer 13.500 ton springstoffen geworpen.

— **De radio** van Tokio beweerde, dat Japanse duikboten een strijdmacht van Geallieerde vliegdekschepen hebben aangevallen ten Oosten van de Marshall-eilanden en twee treffers geplaatst hebben op een vliegdekschip. Er is geen Geallieerde bevestiging hiervan.

— **Britse** troepen met steun van tanks vallen aan ten Westen van de Geallieerde basis Kohima in Brits Indië om de Japanners naar Birma terug te drijven. De vijand moest reeds verschillende sterktepunten opgeven in die sector.

— **Langs** het gehele front in Italië zijn de patrouilles agressief. De luchtmacht kon gisteren slechts 180 enkelvluchten uitvoeren vanwege het slechte weer.

— **De Chinese** situatie in het Noorden van de provincie Honan is belangrijk verbeterd, volgens mededeling van een zegsman van het Chinese leger. Hij zeide, dat de Japanse strijdkrachten, die naar Loyang oprukken uit het Zuid-Oosten, ongeveer 16 kilometer teruggeworpen zijn. Een andere vijandelijke colonne, welke Loyang bedreigde uit het Oosten, is tot staan gebracht in de strategische Hulao-pas en de Japanse opmars langs de Peiping-Hankow spoorlijn is gestuit op 65 kilometer ten Zuiden van Tsjensjien, een strategisch knooppunt dat thans in Japanse handen is. Loyang was het grote doel van het Japanse offensief, dat tien dagen geleden ondernomen werd in het tarweland in Midden-China ten Zuiden van de Gele rivier.

— **Volgens** den Zweedsen Marine-commentator Karl Henrik Falkman schijnt de juiste datum van de invasie te zijn vastgesteld op de tijd wanneer er het minste verschil is in de getijden van eb en vloed. Het minste verschil is ongeveer 48 uur na de kwartieren van de maan. Het eerste kwartier van de maan is op 30 April en het laatste kwartier op 15 Mei. Voorts zeide Falkman dat vanwege het Geallieerde overwicht op zee en in de lucht de aanval **niet** noodzakelijkerwijs 's nachts **behoeft** plaats te vinden.

Kerkberichten.

Week van 30 April t/m 6 Mei.
Zo.: Tweede Zondag na het Octaaf van Pasen. Tevens feestdag van de H. Catharina van Siëna.
Ma.: HH. Philippus en Jacobus, Apostelen.
Di.: H. Athanasius, Kerkleraar.
Wo.: Kruisvinding.
Vr.: H. Pius V, Paus en Predikbroeder.

De gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags te komen biechten.

CATHEDRALE ST. ANNA-KERK. Otrabanda.
Pastoor: M. J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507.

Zondag:
5.30 H. Mis.
7.30 Kindermis.
9.— Hoogmis
19.— Plechtige opening Meimaand.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Iedere avond om 19 uur Rozenhoedje.
Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes.
19.— Lof.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis.
19.— Lof.
Biechten: 's morgens na de H. Mis, op verzoek en na 16 uur.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai.
Pastoor: C. v.d. Looy, O.P., tel. 2170.
spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:
5.30 H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis
19.— Lof

Weekdagen:
5.30 H. Mis (beh. Za.).
6.— en 6.30 H. Mis.
Di.: 6.45 Congregatie voor de meisjes.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede
Za.: 6.—, 6.30 en 7 H. Missen
Iedere dag om 19 uur Rozenhoedje voor de vrede.
Biechten: Na de H. Mis, iedere dag tussen 16 en 18 uur, en 's avonds na Rozenhoedje.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.
Pastoor: Th. Exler O.P. tel. 2413.

Zondag:
5.— H.Mis.
6.15 H. Communie uitreiken.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Hoogmis
19.— Lof

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Do.: 6.30 Congregatie voor de meisjes.
19. —Aanbidding voor de vrouwen.
Vr.: 5.— Gezongen H. Mis, de 2e Mis om 6 en de 3e om 6.45 uur
Za.: 6.30 Gezongen H. Mis.
Biechten: na Lof. Zaterdag de gehele dag.
Iedere 2e en 4e Zondag van de maand Predicatie in het Nederlands.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.
Pastoor P. Elie O.P., tel. 1967.
spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:
5.— H.Mis.
7.— Kindermis.
8.30 Hoogmis,
17.— Lof
Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis.
Za.: 7.— Kindermis
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwé.
Pastoor A. C. de Valk O.P., tel. 2365, spreekuur: 7 — 9 uur behalve Zondag.

Zondag:
5.30 H. Mis.
8.30 Hoogmis.
19.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Vr.: 7.— Gezongen H. Mis.
Za.: 7.— Kindermis
Biechten: elke dag na H. Mis tot 9 uur. Za. van 16 tot 18 uur.

H. TERESIA-KERK, Juicio.
Pastoor H. Penninx O.P. tel. 1367
spreekuur 7 — 9 uur (behalve Zondag).

Zondag:
5.— H.Mis.
8.— Hoogmis
19.— Lof
Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis.
Za.: 7.— Kindermis
Biechten: 's morgens na H. Mis tot 8 uur; Zaterdag van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GESTICHT.
Zo.: 7.— H. Mis; 16 — Lof.
Weekd. 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof.
Do.: 17 tot 18 uur Aanbidding voor de vrede.

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIË, Oranjestad — Aruba.
Pastoor Th. Bartel O.P., tel. 34; spreekuren: alle weekdagen van 7.15 — 8.15 uur, alsmede om 10 uur en om 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag:
5.30 H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
18.30 Lof.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

Medische Verzorging, Wegen en Telefoon in het Derde District.

Het voorlopig verslag over de Curaçaose Begroting 1944, samengesteld in de afdelingen der Staten en verschenen in „Dagblad Amigoe di Curaçao" van 27 Maart jl. handelt op het einde over de medische verzorging in het 3e District. Deze, aldus de vroede Vaderen, „moest onvoldoende zijn: er worden zeer veel klachten over vernomen. Het aantal inwoners is echter niet toegenomen; de wegen zijn verbeterd. Waaraan kan dit euvel dan toegeschreven worden?" Jammer dat men er de telefoon ook niet bijgehaald heeft, want deze werkt immers perfect!!

Wat blijft er dan nog over dat als oorzaak van die onvoldoende medische verzorging kan aangemerkt worden? Wel dan moet de fout bij den dokter zelf schuilen. En dat dit ook de gevolgtrekking der Statenleden is blijkt overduidelijk uit de slot-alinea van hetzelfde verslag: „Men wilde in de afdelingen bepleiten het nodige te doen om tot de instelling van een medische Tuchtraad te geraken. Er worden nl. veel klachten over medici vernomen. De gouvernements-geneeskundigen speciaal schijnen niet voldoende belangstelling voor huisbezoek te hebben". Hier wordt de klacht dus uitgebreid tot alle G.G. werkzaam in ons Staatsdeel en tot den Directeur van O.G. incluis, die niet voldoende schijnt op te treden, zodat er een Tuchtraad moet opgericht worden om wat orde te scheppen onder de HH. Gouvernements - geneeskundigen, die hun plichten zo verwaarlozen.

In het onderhavige geval echter is thans ingegrepen, in zover de Heer Max Berkenveld als G. G. met ingang van 15 April naar het Stads-district is overgeplaatst. Deze overplaatsing zelf komt den Heer B. zeer gelegen. Ruim zes maanden geleden heeft hij daartoe een verzoek ingediend bij zijn Chef, hetwelk echter werd afgewezen, omdat de „Dienst" het niet toeliet; doch de wijze waarop thans deze overplaatsing tot stand gekomen is, heeft terecht de verontwaardiging gewekt, niet alleen van den dokter zelf, die ruim vier jaar lang zich niet ontzien heeft en dag en nacht klaar stond om hulp te brengen, waar die gevraagd werd, maar ook die van zijn vele patiënten, die jarenlang zijn werk van nabij hebben gadegeslagen en weten te waarderen. Het is ook wel eigenaardig dat hij, die meermalen van zijn voormaligen Chef Dr. W. Bonne mocht vernemen, dat hij ten hoogste over zijn dienst tevreden was, thans als slachtoffer gevallen is van een zg. algemeen heersende ontevredenheid.

Dat de Statenleden, die des Zondags de vergaderingen der Katholieke Partij in het 3e District hebben bijgewoond en daar o.a. ook die klachten vernomen hebben over de medische verzorging, nooit eens de moeite genomen hebben om even bij den dokter te Pannekoek af te stappen, teneinde de klachten ook eens van een andere kant te bezien, is ten hoogste bevreemdend. Alvorens partij te kiezen en als officiële instantie dergelijke beschuldigingen te uiten, hadden zij zich eerst bij den betrokken G.G. moeten laten inlichten omtrent de gang van zaken en dan eerst waren zij in staat geweest een objectief oordeel te vellen.

Nog beter ware het geweest, zo een der Statenleden zo'n doktersdag van 24 uur gedurende een week eens had meegemaakt. Ik vermoed dat hij oververmoeid zou zijn thuis gekomen, stomverbaasd dat de dokter onder zoveel bezwarende omstandigheden deze practijk gedurende ruim vier jaar nog zo goed heeft waargenomen.

En inderdaad, de moeilijkheden die een dokter hier in het 3e District bij de oefening van zijn practijk ontmoet, zijn zeker niet gering. Neem de grote afstanden, de slechte wegen, de meer dan gebrekkige telefoon-verbinding, de geringe medewerking van de bevolking en u zult zien dat den dokter geen schuld treft, dat hier niet valt te laken maar eerder te prijzen.

Het medisch district dat de dokter van Pannekoek te verzorgen heeft strekt zich verder uit dan het 3e District, omdat St. Michielsbaai er ook bij opgenomen is en beslaat aldus bijna half Curaçao met een bevolking van 8000 zielen. Deze wonen verspreid over de dorpen Westpunt, Barber, Soto, St. Willibrord en St. Michielsbaai. Op elk dezer plaatsen wordt wekelijks, op Barber en Soto zelfs dagelijks op een vaste tijd spreekuur gehouden. En dat de dokter niet heeft stilgezeten blijkt wel hieruit dat hij in 1943 acht banden onder zijn wagen versleten heeft en in vier jaar en vier maanden tijds 186.000 km. verreden heeft, waaronder niet begrepen zijn de ritten naar de stad voor privé doeleinden. Gelukkig dat hij van meet af aan een chauffeur in dienst genomen heeft, die hem de inspanning van het besturen der auto bespaard heeft.

De Statenleden beginnen met te beweren dat het aantal inwoners niet is toegenomen, terwijl toch het geboorte-overschot van de laatste vier jaar 557 is. Dit is zeker een niet onbelangrijke toeneming en het zijn juist deze kleine creaturen, die in hun eerste levensjaren den dokter werk verschaffen.

Ik veronderstel gaarne goede trouw bij een ander, maar hoe de Statenleden durven schrijven dat de wegen Banda Bao verbeterd zijn, is mij een raadsel. Zeker, de asphaltweg is tot Westpunt doorgetrokken, maar dokterswoning, om te beginnen ligt niet aan die hoofdweg en de meeste wooncentra als Knip, Lagoen, Wacao, Lelienberg, Santa Cruz, Flip, Soto, Pannekoek, Dokterstuin, San Juan en Sint Willibrord ook niet. De meeste huizen van Barber staan niet aan de asphaltweg, maar binnenwaarts ten Zuiden ervan. En hoe is de toestand van die niet-geasphalteerde hoofd- en binnenwegen?

Vraag het aan de bus-chauffeurs die iedere morgen met melk, landbouwproducten en passagiers naar de stad rijden: vraag het aan de vrachtwagen-chauffeurs, die juist langs die wegen vee, materialen, levensmiddelen en veevoeder moeten vervoeren: aan de particuliere autobezitters die voortdurend reparatie onkosten moeten betalen en hun banden ontijdig verslijten: vraag het der vroedvrouw, die het hele district moet doorkruisen om haar taak te vervullen: vraag het aan de Pastoors, aan de Politie, ja, aan den Districtsmeester zelf, die volmondig zal toegeven dat de wegen niet in orde zijn, omdat de daarvoor benodigde machines niet beschikbaar zijn. Wij leven in oorlogstijd en Defensie gaat natuurlijk voor.

Ook de telefoon - verbinding speelt in deze zaak een grote rol. Immers, in de meeste gevallen zal de dokter telefonisch ontboden worden en dus is er alles aan gelegen dat de mensen niet te ver van een telefoon-cel afwonen en dat de verlangde verbinding ten spoedigste tot stand kome. Welnu, de meer dan gebrekkige telefoon-verbinding in het 3e District is meermalen oorzaak geweest dat de dokter later bij een zieke kwam, dan gewenst was en zelfs met fatale gevolgen.

Op de eerste plaats zijn er veel te weinig publieke telefoons: Westpunt — Barber — Soto — San Sebastian — St. Willibrord — Centrale Dokterstuin en politiewacht Kleine Berg. Het is natuurlijk ten zeerste toe te juichen dat ten behoeve van enkele zakenlieden in de Punda en Aruba, een radio-telefonische verbinding is tot stand gekomen tussen deze eilanden onderling en met de Verenigde Staten. Maar laat de Overheid eerst zorgen dat de telefonische verbinding op onze eilanden in orde is, vooral op de buitendistricten waar bijna geen andere middelen voor snelle communicatie zijn.

Nemen wij nu aan dat de geneeskundige buurman, na zoveel tijd, op zijn ezeltje gezeten, bij een publieke telefoon is aangekomen, dan zijn wij er nog niet, want dan begint een ander, niet minder tijdrovend drama: het tot stand brengen der begeerde telefoonverbinding. Dit is zeer dikwijls een hopeloze onderneming en eist van den betrokkene een grote dosis zelfbeheersing en niet minder geduld. Hoe vaak komt het niet voor dat de Centrale Dokterstuin totaal niet reageert op het eindeloos gebel en hallogeroep en alle toestellen, die op dezelfde lijn zijn aangesloten geen bericht van de vruchteloze aanvallen op de telefoon-centrale van Dokterstuin. Zonder overdrijving kan ik zeggen, dat de mensen hier er voor terug schrikken om te gaan telefoneren, maar in vele gevallen is het de enige manier om klaar te komen, als men ten minste geen auto tot zijn beschikking heeft, zoals een kennis van mij, die na vijf minuten vruchteloos bellen zijn wagen nam en den dokter ging halen in Punda.

Ook komt het meermalen voor dat de Centrale Dokterstuin onmiddellijk antwoordt, de verbinding tot stand brengt en men elkaar niet kan verstaan. De een schreeuwt: Papia mas duro, Shon en de andere: Mi 'n ta tende nada! Dat gaat zo enkele ogenblikken heen en weer, tot dat de geduldige politie, die het hoorspel beluisterd heeft, als een reddende engel tussenbeide komt en de gesprekken, zonder extra kosten, naar weerskanten overbrengt. Zelfvoldaan over zijn goede daad, vergeet de man de stop uit het schakelbord te trekken, met het gevolg dat gedurende het volgend half uur iedereen die Centrale D. opbelt, met u in contact staat. Rrrrrr... Hallo, u spreekt met dokter. No, mi quier Dokterstuin. Belt U dan na een ogenblik nog eens op. Rrrrr... Ja, dokter Pannekoek. No, Dokterstuin mi quier! Dat zenuwprikkelend spel herhaalt zich nogmaals en nog een keer... aan de ene kant van de lijn staat een dame zich op te winden, de dokter wordt nijdig omdat hij telkens voor niets naar de telefoon moet lopen en op Dokterstuin is alles in diepe rust.

Een mens is maar een mens en geen machine en ook de dokters vallen onder die algemene wet. Ook kunnen de dokters tot op heden nog niet op twee of meer plaatsen tegelijk werken. Deze twee beginselen worden echter maar al te dikwijls door de zenuwachtige familie van den patiënt uit het oog verloren. En een beetje meer meevoelen met het algemeen menselijke in een doktersleven ware zeker gewenst. Een dokter eet ook graag warm eten en op tijd; een dokter heeft ook zijn nachtrust hoog nodig en zal 's middags behoefte gevoelen aan een dutje, als hij er 's nachts voor een zieke is uitgeroepen. Een dokter heeft ook recht op ontspanning en het is niet billijk om den dokter voor een geval dat best kan wachten 's nachts uit zijn bed te halen of uit de stad terug te laten komen. Maar daar wordt totaal geen rekening mee gehouden; de patiënt voelt iets, de dokter wordt ontboden en men verwacht dat hij onderbreekt, waaraan hij bezig is en onmiddellijk ter plaatse verschijnt. Men vraagt zich niet af of het geval niet kan wachten tot dat de dokter vanmiddag toch langs komt; of tot morgenvroeg als er spreekuur gehouden wordt, neen, de dokter wordt voor zijn werk betaald en de dokter moet komen. Wat dunkt u daarvan? De dokter is nauwelijks terug van een gehouden spreekuur of hij krijgt een telefoon om in dezelfde buurt een zieke te komen zien. Dat is geen samenwerking en blijf dan maar eens kalm en poeslief bij zo'n drukke practijk.

Van drukke practijk gesproken: hebben de Statenleden ook gehoord hoe ons District maandenlang zonder vroedvrouw gebleven is? Hoe dokter Berkenveld van 16 October tot eind Januari 122 bevallingen behandeld heeft en dat iedere bevalling ten minste drie, soms zelfs vijf bezoeken meebrengt? Dat geeft alleen reeds een 400 huisbezoeken. En misschien herinneren zich de Heren uit hun eigen familieleven, hoe deze bezoeken niet met polsvoelen in vijf minuten zijn afgelopen. Van half October tot half December heerste hier een influenza-epidemie, waarbij 104 gevallen met gemiddeld drie bezoeken aan huis behandeld werden. Daarna begon een mazelen-epidemie, die drie maanden geduurd heeft, met 181 gevallen en ruim 500 huisbezoeken. Daartussen door dan nog de dagelijks terugkerende doktersbezigheden: spreekuur houden, patiënten bezoeken, lijkschouwing houden (gemiddeld 60 per jaar), me dunkt, dat iedereen zal moeten toegeven dat het ambt van G.G. in het 3e District allesbehalve een sinecure is.

En als dan een dokter, niettegenstaande de slechte wegen, niettegenstaande de grote afstanden, niettegenstaande de gebrekkige telefoon-verbinding en niettegenstaande de vaak onredelijke eisen van de bevolking plichtsgetrouw een dergelijk schema weet af te werken, dan verdient hij geen verwijten, geen afzetting, maar een pluim op zijn hoed en een compliment.

Het ga dokter Berkenveld goed op zijn nieuwe standplaats.

Een dankbaar oud-patiënt.

Naschrift: De Statenleden houden zich, liever dan met deze problemen, bezig met theekransdiscussies of het beter is de wilde honden, die elkeen tot ergernis zijn behalve den Statenleden die deze buurten niet bezoeken, te verjagen met gaspistolen of zo... te laten vangen door de politie in ......netten! — Redactie.

ONS KONINKRIJK

HET NIEUWE MONETAIRE PLAN.

Minister van den Broek heeft zijn voldoening uitgedrukt over het nieuwe monetaire plan zoals dat door de „Grote Drie" is opgemaakt. De mogelijkheid, die het biedt de op voorhand vastgestelde wisselkoersen te wijzigen, indien daar aanleiding toe bestaat, maken, dat het meer dan vroegere plannen in aanmerking komt voor practische toepassing, aldus verklaarde de Minister, die ook zijn voldoening uitte over het voornemen om een conferentie samen te roepen, die te gelegener tijd de voorlopige plannen in definitieve om zal werken (Aneta).

„DE NIEUWSBODE".

Een nieuw sluikblad, dat nieuws drukt afkomstig van Engelse en Russische radio - uitzendingen heeft in Nederland het licht gezien onder de titel van „De Nieuwsbode".

NIEUWE SURINAAMSE STATENLEDEN.

Zijne Excellentie Mr. J. C. Brons, Gouverneur van Suriname, heeft twee leden benoemd voor de Staten van Suriname: Mr. A. C. J. M. Alberga en Dr. S. Rambahrem (Aneta).

Journalistiek Leven in Curaçao.

47.

Van de Walle wordt voorgesteld.

De „bekwamer handen" waarvan hierboven sprake was, zijn kort daarop gekomen. Aanvankelijk zocht de C.P.I.M.-directie naar een jurist als redacteur, doch slaagde hierin niet. Hierna liet de toenmalige onderdirecteur Willem van Eyck, een redacteur introduceren door den rechtsgeleerd raadsman der C.P.I.M., den Heer Bichon van IJsselmonde. De Heer Johannes van de Walle, verslaggever van „Het Volk" te Amsterdam, werd het.

Hierboven werd reeds opgemerkt, dat de Heer van Eyck aanvankelijk als redacteur-uitgever had doen optreden den vertrouwensman der C.P.I.M., den Heer Koenraad van Gogh. Reeds spoedig creëerde men evenwel een eigen maatschappij. Op 1 Augustus 1935 kwam een andere olie-employee, de Heer Jan Nijman, stuurman van de C.S.M., in de plaats van Van Gogh. Nijman was al eerder in de journalistiek geweest, want hij schreef voor het gereformeerde dagblad De Standaard in Amsterdam en na zijn komst op Curaçao schreef hij — overigens zeer goede — stukken voor de katholieke Amigoe di Curaçao over accountantsaangelegenheden (hij is ook accountant en practizijn). Na nog een maand, op 1 September 1935 werd het blad aan dezen Nijman verkocht, die eigenaar bleef tot 31 December 1940, toen het blad verkocht werd aan de N.V. Curaçaosche Drukkerij en Uitgevers Maatschappij, die sindsdien onder directie staat van Louis W. de Wit (voordien directeur van de aardoliefabriek te Compiegne in Frankrijk, vanwaar hij vanwege de Wereldoorlog II in 1940 naar Curaçao vertrok).

Olieblad of niet?

Een nieuwe complicatie, de derde, lag voor de deur. In haar boven geciteerde inleidende woord „Aan onze lezers" van 1 Mei 1935 bedoelde de redactie van de Beurs- en Nieuwsberichten er de klemtoon op te leggen, dat het blad de voortzetting was van de Emmabode, hetgeen ook voor de hand lag, want de Emmabode was algemeen bekend geweest en geredelijk kon men dus verwachten, dat de inteknaren door de naamsverandering in de war zouden worden gebracht. Terecht zeide de redactie daar ook: „Wij hebben reeds jaren bestaan, zij het in een meer bescheiden vorm".

De complicatie was nu, dat na deze mededeling en de aanstelling van Van de Walle, de C.P. I.M.-directie hardnekkig alle banden met het blad heeft ontkend, ook al genoot en geniet de Beurs- en Nieuwsberichten grote materiële voordelen, o.a. doordat het vraagstuk van de inning der abonnementsgelden in zoverre werd opgelost, dat deze rechtstreeks van de salarissen der oliemensen, — van wie bovendien een gedeelte, de maandgelders, het blad vanwege de C.P.I.M. voor half geld krijgen, — werden afgehouden, een voordeel dat geen enkel ander blad kan genieten. Het valt buiten het kader van een journalistieke geschiedbeschrijving verder te treden in de materiële verhoudingen tussen oliemaatschappij en het blad, iets waar vanzelfsprekend geen enkel bezwaar tegen kan worden gemaakt gebaseerd als zij zijn op de vrije verhouding tussen de mensen.

De strijd om het alleenrecht van het nieuws had een achtergrond.

In de Beurs- en Nieuwsberichten had de C.P.I.M.-directie toen een wapen gevonden om De Curaçaosche Volkskrant te bestrijden, welke strijd zij ook gewonnen heeft.

De Curaçaosche Volkskrant betaalde aan Radio-Holland 150 gld. per maand.

Nu merkte De Curaçaosche Volkskrant plotseling, dat er in de Beurs- en Nieuwsberichten telegrammen voorkwamen waarvan zij geen afschrift had ontvangen. Daar beiden op dezelfde dienst geabonneerd waren zouden beiden ook dezelfde berichten moeten ontvangen. Na enkele klachten harerzijds kreeg de redactie van De Curaçaosche Volkskrant op 14 Juni 1935 een brief, waarin haar contract vanwege Radio-Holland werd opgezegd. Bij besprekingen hieromtrent met Van Kuik bleek, dat de Beurs- en Nieuwsberichten bezwaar had tegen verlenging! Wel werd een nieuw aanbod gedaan: De Curaçaosche Volkskrant zou de telegrammen mogen behouden tegen betaling van ...700 gld. per maand, dat was dus nog 300 gld. meer dan de in 1929 aan de Amigoe di Curaçao gedane offerte en zelfs 100 gld. meer dan het jaarabonnement in Suriname!

Vanzelfsprekend was dit onmogelijk voor De Curaçaosche Volkskrant.

Radio-Holland sloot daarop een contract met de Beurs- en Nieuwsberichten, die het alleenrecht kreeg. Een poging van De Curaçaosche Volkskrant met een andere maatschappij werd kort daarop eveneens onmogelijk gemaakt. De Curaçaosche Volkskrant gaf zich evenwel niet gewonnen en publiceerde sedert 24 September 1935 het nieuws van de Beurs- en Nieuwsberichten met bronvermelding „uit Boletin Comercial en Beurs- en Nieuwsberichten".

De grote industrie en de Pers op Curaçao.

De C.P.I.M. was door dit alles practisch meesteres van de Nederlandse - dagbladpers van Curaçao geworden. Voor alle andere ondernemingen — ook de Amigoe di Curaçao deed, gelijk hiervoor gezegd, 1929 pogingen een dagblad te worden — was het onmogelijk door het hoge bedrag, dat de C.P.I.M. voor het alleenrecht betaalde. De Nederlandse pers zat vastgekoppeld aan de grote industrie, een misstand die in verschillende landen tot zoveel onheilen heeft geleid.

Dit verschijnsel der zg. krantenc rruptie door de grote industrieën („Zeitungskorrumpierung durch die Industrie-Magnaten," aldus Otto Groth in Die Zeitung) doet zich wel vaker voor; hiervoor werden reeds Coty e.a. genoemd. Er is wat Curaçao betreft thans wel zo lange tijd verlopen, dat ook deze episode uit de persgeschiedenis, zonder iemand te prikkelen, kan worden te boek gesteld. In de regel duurt een dergelijke heerschappij niet lang, omdat op den duur toch niet het kapitaal, maar ideeën de wereld beheersen. Het is wel interessant, dat zulk een verschijnsel, dat in de grote wereld voorkomt, ook in onze samenleving zich heeft voorgedaan, juist in dezelfde vorm als waarin de grootmeester der journalistiek Otto Groth het beschrijft nl. door verberging van de ware eigenaarschap („Verheimlichung der wahren Eigentumsverhältnisse"), waartegen in het vroegere Oostenrijk Italië en in de Verenigde Staten zelfs wettelijke maatregelen zijn getroffen. In Nederland bestaan die niet, ook al, omdat gelijk D. Hans in zijn boek Journalistiek (blz. 112) opmerkt, Nederland in dit opzicht van het buitenland onderscheiden was, zodat in Nederland niet een parfumerie-, zeep of delicatessenfabrikant zich een krant aanschaft om daarmede zijn belangen te gaan verdedigen.

Geleid en ander heeft steeds geleid tot diepe morele corruptie en grote sociale nadelen (Otto Groth, deel II, blz. 584). Herinnerd worde in dit verband aan de resolutie, die thans tijdelijk op Curaçao gevestigde Nederlandse Journalisten-Kring in 1923 al heeft aangenomen en welker aanhef luidde:

1. Het uitgeven van een dagblad, hoezeer mede een commerciële onderneming, kan niet op een lijn worden gesteld met enige andere onderneming, waaraan het maken van geldelijke winsten ten grondslag ligt.

2. Een dagblad is een ideëel en cultureel goed, dat, al moge zijn karakter het nieuwsorgaan vaak en terecht de overhand hebben, beschouwd dient te worden als een middel voor de geestelijke, intellectuele en sociale scholing van het publiek.

3. De verkoop van een dagblad eenvoudig als handelsobject, zonder dat men weet wie het blad koopt, wat enmee gebeuren zal en in welke richting het verder zal worden geleid, dient scherp te worden veroordeeld.

Een en ander werd daarom zo uitvoerig aangehaald, omdat bij later op Curaçao uitgebroken arbeidsconflicten inderdaad gebleken is, welke een gevaar in „de binnendringing van de industrie in de Pers" schuilt.

Nog een complicatie.

Een complicatie waarvan tenslotte de Beurs- en Nieuwsberichten zelf het slachtoffer van werd, was een onregelmatigheid. De Beurs- en Nieuwsberichten moest zelf ook nog den telegrafist aanstellen; inderdaad kwam een telegrafist van de Koninklijke Nederlandse Stoomboot Maatschappij, wiens naam wij menen op dit ogenblik te mogen verzwijgen, in dienst. Deze nam het nieuws op, maar verkocht het zelf ook weer elders, hetgeen dus een nadeel voor de Beurs- en Nieuwsberichten was; zodra deze dit bemerkte, werd de man ontslagen. (Wordt vervolgd).